

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Hr. Hagen Hagensen stillede spørgsmål om behovet for senge til undervisnings- og forskningsbrug. Som jeg redegjorde for i mit første indlæg, så indlægges der altså ikke direkte patienter med henblik på undervisning eller forskning. Den foregår ud fra det patientmateriale, som befinder sig på rigshospitalet.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at hospitalet har en funktion mere, nemlig landsforpligtelsen. Patienter med specialsygdomme, der kun kan behandles og kun bør behandles ét sted i landet, indlægges også på rigshospitalet. Disse patienter kan næppe gøres op i et helt eksakt antal sengepladser.

Jeg er enig i bemærkningerne om, at rigshospitalet skal indgå i hovedstadssygehusplanlægningen. Jeg skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at der fra en styringsgruppe ligger en indstilling om rigshospitalets funktion i forhold til det øvrige hovedstadsområde. Der er ikke taget endelig stilling til denne indstilling endnu, men jeg røber vist ikke nogen hemmelighed ved at sige, at den også inddrager et egentligt betjeningsområde under rigshospitalet, således at det får forpligtelse til at betjene beboere i et bestemt område. I dag forholder det sig jo sådan, at rigshospitalet har det, man kalder et ambulancetjenesteområde. Det vil sige, at alle, der bliver akut indlagt ved ambulance inden for et område, der dækker 100.000 indbyggere, i dag køres til rigshospitalet og behandles dér. Det er altså det, man overvejer at ændre til et egentligt patientområde, hvor rigshospitalet skal tage patienter fra et bestemt lokalt område. Som sagt er der ikke taget stilling til denne indstilling endnu, men det vil der blive i meget nær fremtid.

Hagen Hagensen (KF):

Blot en yderligere tak til undervisningsministeren for det svar, jeg fik her, og som jeg forstår på den måde, at vi, inden vi går ud af dette år, i hvert fald har fået klaret forholdene op på en sådan måde, at vi kan sige, at nu kan hovedstadens sygehusvæsen komme i orden. Det trænges der til. Det har der været virket mange år med, men det lader til, at det først er ved at gå i hak nu. Og så vil jeg gerne fastholde ministeren på, at det må ske meget snart. Ministeren har en væsentlig ind-

flydelse derpå, nemlig i kraft af at være ansvarlig for rigshospitalet.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Det er jo altid rart at modtage tak, men jeg synes dog, jeg skylder at sige, at takken ikke skal omfatte mere, end der er grund til.

Det, jeg gav tilsagn om, var, at de problemer, der henhører under min ressort, nemlig rigshospitalet og de problemer, der vedrører det, vil jeg gøre mit til at løse. Det tilkommer ikke mig at blande mig i selve sygehusplanlægningen i hovedstadsområdet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

16) Til undervisningsministeren af:**Alfred Hansen (DR):**

»Vil ministeren sikre en forsvarlig undervisning af de undervisningspligtige børn, som er multihandicappede, og som derfor ikke kan følge den normale undervisning i folkeskolen, men som i stedet er henvist til f. eks. en af de såkaldte grønne skoler, og er ministeren enig i det helt uacceptable i, at en 8 års dreng, Karl Ejner, på Egerisskolen i Skive er henvist til børnehaveklassen med den begrundelse, at skolen ikke har tilstrækkelige økonomiske midler til rådighed, så en støtte-lærer kan hjælpe den 8-årige dreng med at få den undervisning, som er hans grundlovssikrede ret?«

(Spm. nr. 542).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge oplysninger gennem bl. a. radio Midt- og Vestjylland fremgår, at en dreng, Karl Ejner, som har hjemstedskommune i Sundsøre, fra februar 1978 til 1. oktober 1978 har modtaget undervisning på Egerisskolen i Skive. I ovennævnte periode betalte Sundsøre kommune udgifterne til Egerisskolen i forbindelse med den støtteundervisning, som var påkrævet i forbindelse med den 8-årige drengs handicap.

Imidlertid udsendte socialstyrelsen cirku-lære nr. 587 af 19. juli 1978, hvori der gøres opmærksom på, at der ikke i bistandsloven er hjemmel for en kommune til at afholde en sådan udgift. Herefter ophører Sundsøre kommune med at betale for Karl Ejners støt-lærer. Herefter anbringes Karl Ejner fra